

[Miljøministeren]

det, så er det, fordi det vel nok er en af de mest principielle diskussioner overhovedet i Europa i øjeblikket, og hvor ikke mindst franskmændene fremfører det synspunkt, at man i virkeligheden kan opfylde alle genanvendelsesmålsætninger ved bare at sidestille forbrænding med genanvendelse. Jeg tror også, at hvis man har den opfattelse – hvad jeg altså ikke håber man har, og jeg appellerer om, at man får rettet en eventuel misforståelse på dette punkt – så tror jeg også, man har et folkeligt forklaringsproblem, for genanvendelse opfattes af befolkningen som en proces, hvor man genbruger materialerne, og ikke som en proces, hvor man brænder dem af. Ellers er det simpelt hen at drive gæk med sproget.

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Jeg startede med at sige til ministeren: Vi har den opfattelse, som regeringen har: at genanvendelse prioriteres først, dernæst forbrænding og til sidst deponering. Vi er ikke på flugt fra den prioritering; vi har bare den holdning, at vi ikke ønsker en monopolisering. Og når der er en afgift på forbrænding på 130 kr. – den har været oppe på 160 kr., og det kunne den komme igen – har vi en førstprioritering, i det øjeblik papirfabrikker, genbrugsfabrikker, ikke skal betale denne afgift, men nu kan konkurrere med nogle, der skal betale denne afgift, og det betyder, at der kan blive en mere ærlig pris på markedet. Det er det, der er vores baggrund: at få en mere ærlig pris på markedet, men også en forhåbning om, at vi blot får denne bedre pris, men at affaldet jo alligevel ikke bliver brændt, for papirfabrikkerne har jo brug for det, og derfor vil de købe det.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg siger tak for svaret, som jo klargør, at teksten i beslutningsforslaget altså slet ikke dækker forslagsstillernes hensigt. Derfor vil jeg give forslagsstillerne det venskabelige og kollegiale råd med det samme at trække teksten tilbage, når udvalgsarbejdet indledes, og udfærdige en beslutningsforslagstekst, der svarer til intentionerne og det, som hr. Filt Jensen netop har sagt her fra talerstolen, og som man efter min mening i høj grad kan diskutere, hvilket jeg også har forholdt mig til i min svartale. Jeg må som hr. Gade endnu en gang oplæse teksten, hvor der står:

»Folketinget pålægger regeringen i indeværende folketingsår« – det er altså i de kommende uger – »at fremsætte lovforslag til ændring af miljøbeskyttelseslovens § 9 a, stk. 2, således at forbrænding med energiudnyttelse anses som genanvendelse i lovens forstand.«

Hvis man faktisk mener, at forbrænding er ringere end genanvendelse, så må man da skrive det, så må man da hellere formulere det på den måde, at man siger, at vi skal ændre vores regler sådan, at man også kan brænde papir og ikke er forpligtet til alene at genanvende det eller noget andet, altså skrive en tekst, som svarer til det, man mener! Så har vi fjernet den misforståelse, som teksten kan give anledning til. Det var kun af den grund, jeg bad om ordet.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Nu ved jeg ikke, om teksten er helt korrekt udformet, men jeg har i hvert fald den klare fornemmelse, at tankerne bag beslutningsforslaget netop specielt går på at skabe et frit marked, og jeg vil derfor understrege, at forslaget er tænkt som en ren gave til miljøministeren og som et markedsøkonomisk instrument, idet man rent administrativt ifølge miljøbeskyttelseslovens § 9 a, stk. 2, og den efterfølgende bekendtgørelse jo for så vidt udelukker, at der kan dispenseres eller på anden vis indføres muligheder for at få et markedsøkonomisk instrument kørt ind, således at når priserne falder for voldsomt, så er der muligheder for at give vidtrækkende dispensationer til at afbrænde genbrugspapir. Og det er klart, at dette bliver lidet attraktivt, når priserne stiger, for så er der afsætningsmuligheder andre steder.

Det er vel egentlig det, der gennemgående er den væsentligste baggrund for beslutningsforslaget, og det er det, jeg mener. Man kunne jo så gennemføre det ved at skrive en beretning over det, hvor man fik sat nogle ting på plads vedrørende administrationen af bekendtgørelsen og fik fjernet denne Berlinmur, der er opført, således at det kan ikke lade sig gøre at brænde disse overskudsmængder, som presser markedet ned til nogle priser, som også miljømæssigt – det må hr. Gade medgive mig – er meget uhensigtsmæssige, hvis vi skal tale om et miljø med markedsøkonomiske instrumenter. Det må jo være den nemmeste og rigtigste vej at gå.